

31991L0680

31.12.1991

EUROOPA ÜHENDUSTE TEATAJA

L 376/1

NÕUKOGU DIREKTIIV,**16. detsember 1991,****millega täiendatakse maksupiiride kaotamise eesmärgil ühist käibemaksusüsteemi ning muudetakse direktiivi 77/388/EMÜ**

(91/680/EMÜ)

EUROOPA ÜHENDUSTE NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Majandusühenduse asutamislepingut, eriti selle artiklit 99,

võttes arvesse komisjoni ettepanekut, ⁽¹⁾võttes arvesse Euroopa Parlamendi arvamust, ⁽²⁾võttes arvesse majandus- ja sotsiaalkomitee arvamust ⁽³⁾

ning arvestades, et:

asutamislepingu artiklis 8a määratletakse siseturg sisepiirideta alana, mille ulatuses tagatakse kaupade, isikute, teenuste ja kapitali vaba liikumine vastavalt asutamislepingu sätetele;

siseturu väljakujundamine nõuab maksupiiride kaotamist liikmesriikide vahelt ning seega impordimaksu ja ekspordi maksuvabastuse lõplikku kaotamist liikmesriikidevahelises kaubanduses;

kõigi liikmesriikidevaheliste tehingute maksukontroll sisepiiridel kaotatakse lõplikult alates 1. jaanuarist 1993;

impordimaksu ja ekspordi maksuvabastust tuleb seetõttu kohaldada ainult tehingute suhtes territooriumidega, mis jäävad ühise käibemaksusüsteemi kohaldamisalast välja;

tehinguid, mille lähte- või sihtkoht on Monaco Vürstiriik või Mani saar, käsitatakse nende suhtes kohaldatavatest konventsioonidest ja lepingutest lähtudes tehingutena, mille lähte- või sihtkoht on vastavalt Prantsuse Vabariik või Suurbritannia ja Põhja-Iiri Ühendkuningriik;

impordimaksu põhimõtte kaotamine liikmesriikidevahelistes suhetes muudab maksuvabastust ja tollimaksuvabastust käsitlevad sätted liikmesriikidevahelistes suhetes ülearuseks; seetõttu tuleks nimetatud sätted kehtetuks tunnistada ning asjakohaseid direktiive vastavalt kohandada;

nõukogu esimese 11. aprilli 1967. aasta direktiivi ⁽⁴⁾ (viimati muudetud kuuenda direktiiviga 77/388/EMÜ ⁽⁵⁾) artiklis 4 nimetatud eesmärgi saavutamiseks on vaja, et liikmesriikidevahelise kaubanduse maksustamine tugineks tarnitava kauba ja osutatavate teenuste maksustamise põhimõttele päritoluliikmesriigis, ilma et see piiraks maksukohustuslaste vahelises ühendusesiseses kaubanduses kehtiva põhimõtte rakendamist, mille kohaselt peaks lõpptarbimisetapil maksustamisest tulenev maksutululaekuma liikmesriigile, kus nimetatud lõpptarbimine toimub;

lõpliku süsteemi kindlaksmääramine, millest tulenevad liikmesriikidevaheliselt kauba tarnimiselt ja teenuste osutamisel makstava

⁽¹⁾ EÜT C 252, 22.9.1987, lk 2, EÜT C 176, 17.7.1990, lk 8, ja EÜT C 131, 22.5.1991, lk 3.⁽²⁾ EÜT C 324, 24.12.1990, lk 97.⁽³⁾ EÜT C 237, 12.9.1988, lk 19; EÜT C 332, 31.12.1990, lk 121.⁽⁴⁾ EÜT 71, 14.4.1967, lk 1301/67.⁽⁵⁾ EÜT L 145, 13.6.1977, lk 1.

käibemaksu ühise süsteemiesmärgid, eeldab siiski tingimusi, mida ei ole täielikult võimalik luua 31. detsembriks 1992;

seetõttu oleks vaja alates 1. jaanuarist 1993 kehtestada piiratud kestusega üleminekuperiood, mille jooksul rakendatakse keskmise tähtajaga eesmärgina liikmesriikidevahelise kaubanduse maksustamise lõplikule süsteemile ülemineku hõlbustamiseks kavandatud sätteid;

üleminekuajal tuleks maksukohustuslaste ühendusesisesed tehingud, v.a maksust vabastatud maksukohustuslaste omad, maksustada sihtliikmesriikides nimetatud liikmesriikide maksimumäärade ja tingimuste kohaselt;

teatava väärtusega ühendusesisene omandamine ning teatav ühendusesisene kaugmüük ning uute veovahendite tarnimine, mida maksust vabastatud isikud või mittemaksukohustuslasest juriidilised isikud teostavad üksikisikutele või maksust vabastatud või mittemaksukohustuslasest asutustele, tuleks üleminekuajal samuti maksustada sihtliikmesriikides nimetatud liikmesriikide maksimumäärade ja tingimuste kohaselt, niivõrd kui võrd sellised tehingud võiksid erisätete puudumise korral põhjustada märkimisväärset konkurentsi moonutamist liikmesriikide vahel;

ettevõtjate, eelkõige väike- ja keskmise suurusega ettevõtjate haldus- ja statistiliste formaalsete vähendamist taotlev tegevus tuleb kokku sobitada tõhusate kontrollimeetmete rakendamisega ning vajadusega nii majanduslikel kui ka maksustamisest tulenevatel põhjustel säilitada ühenduse statistiliste vahendite kvaliteet;

ühendusesisese kaubanduse maksustamise üleminekuajaga tuleb ära kasutada ning võtta meetmed, mis on vajalikud tegelemiseks nii mõjutatud valdkondade sotsiaalsete tagajärgedega kui ka piirkondlike raskustega, eriti piirialadel, mis võivad tekkida pärast impordimaksu ja ekspordi maksuvabastuse kaotamist liikmesriikidevahelises kaubanduses; seetõttu peaks liikmesriikidel 30. juunil 1999. aastal lõppeva ajavahemiku jooksul olema luba vabastada kindlaksmääratud piires maksust kauba tarnimise maksuvabade kaupluste poolt seoses liikmesriikidevaheliste õhu- ja merereisidega;

üleminekukord kehtib neli aastat vastavalt kuni 31. detsembrini 1996; see asendatakse liikmesriikidevahelise kaubanduse maksustamise lõpliku süsteemiga, mis toetub tarnitava kauba ja osutatavate teenuste maksustamise põhimõttele päritoluliikmesriigis nõukogu esimese 11. aprilli 1967. aasta direktiivi artiklis 4 nimetatud eesmärgi kohaselt;

komisjon teeb sel eesmärgil enne 31. detsembrist 1994 nõukogule ettekande üleminekukorra toimimise kohta ning esitab liikmesriikidevahelise kaubanduse maksustamise lõpliku süsteemi üksikasjadega seotud ettepanekud; kui nõukogu otsustab, et lõplikule süsteemile ülemineku tingimused on rahuldavalt täidetud, teeb ta enne 31. detsembrist 1995 otsuse lõpliku süsteemi jõustumise ja toimimise korra kohta, kusjuures üleminekukord kehtib autoomaatselt kuni lõpliku süsteemi jõustumiseni ning igal juhul kuni nõukogu otsuseni lõpliku süsteemi kohta;

direktiivis 77/388/EMÜ, viimati muudetud direktiiviga 89/465/EMÜ, (¹) tuleks teha vastavad muudatused,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA DIREKTIIVI:

Artikkel 1

Käesolevaga muudetakse direktiivi 77/388/EMÜ järgmiselt.

1. Artikkel 3 asendatakse järgmisega:

“Artikkel 3

1. Käesolevas direktiivis kasutatakse järgmisi mõisteid:

— *liikmesriigi territoorium* — riigi territoorium, nagu see on iga liikmesriigi puhul kindlaks määratud lõigetes 2 ja 3,

— *ühendus ja ühenduse territoorium* — liikmesriikide territoorium, nagu see on iga liikmesriigi puhul kindlaks määratud lõigetes 2 ja 3,

— *kolmas territoorium ja kolmas riik* — mis tahes territoorium, välja arvatud lõigetes 2 ja 3 liikmesriigi territooriumina kindlaksmääratud territooriumid.

2. Käesoleva direktiivi kohaldamisel tähendab “riigi territoorium” Euroopa Majandusühenduse asutamislepingu kohaldamise ala, nagu see on iga liikmesriigi puhul kindlaks määratud artiklis 227.

3. Järgmised üksikute liikmesriikide territooriumid ei kuulu riigi territooriumi alla:

— Saksamaa Liitvabariik:

Helgoland saar,

Büsingeni territoorium,

— Hispaania Kuningriik:

Ceuta,

Melilla,

— Itaalia Vabariik:

Livigno,

Campione d'Italia,

Itaaliale kuuluv osa Lugano järvest.

(¹) EÜT L 226, 3.8.1989, lk 21.

Järgmised üksikute liikmesriikide territooriumid ei kuulu samuti riigi territooriumi alla:

— Hispaania Kuningriik:

Kanaari saared,

— Prantsuse Vabariik:

ülemeredepartemangud,

— Kreeka Vabariik:

Άγιο Όρος.

4. Liikmesriigid võtavad vajalikud meetmed tagamaks, et tehinguid, mille lähte- või sihtkoht on:

— Monaco Vürstiriik, käsitatakse tehingutena, mille lähte- või sihtkoht on Prantsuse Vabariik,

— Mani saar, käsitatakse tehingutena, mille lähte- või sihtkoht on Suurbritannia ja Põhja-Iiri Ühendkuningriik.

5. Kui komisjon leiab, et lõigete 3 ja 4 sätted ei ole enam põhjendatud eelkõige ausat konkurentsi või omavahendeid silmas pidades, teeb ta nõukogule vastavad ettepanekud.”

2. Artikkel 7 asendatakse järgmisega:

“Artikkel 7

Import

1. Kauba import:

- a) sellise kauba ühendusse toomine, mille puhul ei ole täidetud Euroopa Majandusühenduse asutamislepingu artiklites 9 ja 10 sätestatud tingimused või mis ei ole vabas ringluses, juhul kui tegemist on Euroopa Sõe- ja Teraseühenduse asutamislepinguga reguleeritava kaubaga;
- b) kauba ühendusse toomine artikli 3 lõike 3 teises lõigus nimetatud territooriumilt või Kanalisaartelt.

2. Kauba importimise kohaks on liikmesriik, mille territooriumil kaup ühendusse toomise ajal asub.

3. Olenemata lõikest 2, kui lõike 1 punktis a nimetatud kaup suunatakse ühendusse toomisel ühele artikli 16 lõike 1 B osas nimetatud protseduurile, ajutise impordi protseduurile täieliku vabastusega imporditollimaksust või välistransiidi protseduurile, siis sellise kauba importimise kohaks on liikmesriik, mille territooriumil nimetatud protseduure kauba suhtes enam ei kohaldata.

Lõike 1 punktis b nimetatud kauba puhul, mis suunatakse ühendusse toomisel artikli 33a lõike 1 punktis b ettenähtud ühenduse sisetransiidiprotseduurile, on importimise kohaks samuti liikmesriik, mille territooriumil nimetatud protseduuri enam ei kohaldata.”

3. Artikli 8 lõike 1 punktis a asendatakse sõnad “riigis, mis ei ole” sõnadega “liikmesriigis, mis ei ole” ning sõnad “liikmesriik, kuhu kaup imporditakse” sõnadega “liikmesriik, mille territooriumil paigaldamist või kokkupanekut teostatakse”.

4. Artikli 8 lõikele 1 lisatakse järgmine lõik:

“c) laevade, õhusõidukite või rongidega tarnitava kauba puhul sellise veo ajal, mille lähte- ja sihtkoht asuvad ühenduse territooriumil: koht, kus kaup asub veo alguses.”

5. Artikli 8 lõige 2 asendatakse järgmisega:

“2. Erandina lõike 1 punktist a võib juhul, kui kaubasaadete või kaubaveo lähtekoht asub kolmandal territooriumil, importija tarnekojana artikli 21 lõike 2 tähenduses ning edasiste tarnete kohana käsitada liikmesriiki, kuhu kaup imporditakse.”

6. Artikli 10 lõige 3 asendatakse järgmisega:

“3. Maksustatav teokoosseis tekib ja maks muutub sissenõutavaks kauba importimise hetkel. Kui kaup suunatakse ühendusse toomisel ühele artikli 7 lõikes 3 nimetatud protseduurile, tekib maksustatav teokoosseis ja maks muutub sissenõutavaks alles siis, kui nimetatud protseduure kauba suhtes enam ei kohaldata.

Kui aga imporditud kaup on maksustatud ühise poliitika kohaselt kohaldatavate tollimaksude, põllumajandusmaksude või samaväärse toimega maksudega, tekib maksustatav teokoosseis ja maks muutub sissenõutavaks siis, kui tekib nimetatud ühenduse maksude teokoosseis ja nimetatud maksud muutuvad sissenõutavaks.

Kui imporditud kaupa ei ole maksustatud ühtegi nimetatud ühenduse maksuga, siis kohaldatakse liikmesriigid tollimakse reguleerivaid kehtivaid sätteid maksustatava teokoosseisu ja maksu sissenõutavaks muutumise aja kohta.”

7. Artikli 11 B osas:

— asendatakse lõige 1 järgmisega:

“1. Maksustatav summa on tolliväärtus, mis määratakse kindlaks kooskõlas kehtivate ühenduse õigusaktidega.”

— lõige 2 tunnistatakse kehtetuks.

8. Artikli 11 B osa lõige 3 asendatakse järgmisega:
- on määratud kehtivate tolliväärtuse arvutamist reguleerivate ühenduse sätete kohaselt.”
- “3. Kui need juba summas ei sisaldu, lisatakse maksustatavale summale:
- a) väljaspool importivat liikmesriiki ning seoses impordiga tasutavad maksud, tollimaksud, lõivud ja muud maksud, v.a võetav käibemaks;
- b) kõrvalkulud, nagu komisjoni-, pakkimis-, veo- ja kindlustuskulud, mis on tekkinud enne kauba jõudmist esimesse sihtkohta importiva liikmesriigi territooriumil.
- “Esimene sihtkoht” on veokirjas või muus kaupa importivasse liikmesriiki importimiseks kasutatavas dokumendis märgitud koht. Nimetatud märke puudumise korral loetakse esimeseks sihtkohaks koht, kus veos importivas liikmesriigis esmakordselt üle antakse.
- Liikmesriigid võivad maksustatava summa sisse arvata ka eespool nimetatud kõrvalkulud, kui need tulenevad veost importiva liikmesriigi territooriumil asuvasse teise sihtkohta, kui see koht on maksustatava teokoosseisu tekkinise ajal teada.”
9. Artikli 11 B osa lõikes 5 lisatakse sõnade “ajutiselt eksporditud” vahele sõna “ühendusest”, sõna “välismaal” asendatakse sõnadega “väljaspool ühendust” ning sõnad “reimport ei ole artikli 14 lõike 1 punkti f kohaselt maksust vabastatud” tunnistatakse kehtetuks.
10. Artikli 11 C osa lõige 2 asendatakse järgmisega:
- “2. Kui impordi puhul maksustatava summa kindlaksmääramiseks vajalikud andmed on väljendatud muus vääringus kui selle liikmesriigi oma, kus hindamine toimub, määratakse vahetuskurs tolliväärtuse arvutamist reguleerivate ühenduse sätete kohaselt.
- Kui muu tehingu kui imporditehingu puhul maksustatava summa kindlaksmääramiseks vajalikud andmed on väljendatud muus vääringus kui selle liikmesriigi oma, kus hindamine toimub, kohaldatakse vahetuskursi, mis vastab viimasele registreeritud müügikursile maksu sissenõutavaks muutmise ajal asjaomase liikmesriigi kõige esindavama(te)l valuutaturul/valuutaturgudel, või kurssi, mis määratakse nimetatud turule/turgudele viidates selle liikmesriigi kehtestatud üksikasjalike eeskirjade kohaselt. Mõne nimetatud tehingu või teatavate maksukohustuslaseliikide suhtes võib liikmesriiki siiski jätkata selle vahetuskursi kohaldamist, mis
11. Artikli 14 lõikes 1:
- jäetakse punkt b välja,
- asendatakse punkt c järgmisega:
- “c) võimalikuks müügiks imporditud kaup, nagu on määratletud direktiivi 85/362/EMÜ (*) (viimati muudetud direktiiviga 90/237/EMÜ (**)) artiklis 29;
- _____
- (*) EÜT L 192, 24.7.1985, lk 20.
(**) EÜT L 133, 24.5.1990, lk 91.”
- punktis d jäetakse välja sõnad “või oleks selleks kõlblik kolmandast riigist importimise korral” ning sõna “siseturul”,
- punktis e jäetakse välja sõnad “või oleks selleks kõlblik kolmandast riigist importimise korral”,
- punkt f tunnistatakse kehtetuks,
- punktis g jäetakse välja sõnad “või oleks selleks kõlblik kolmandast riigist importimise korral”.
12. Artikli 15 pealkiri asendatakse järgmisega:
- “Ühendusest ekspordimise ja samalaadsete tehingute ning rahvusvahelise veo maksuvabastus”.
13. Artikli 15 lõigetes 1 ja 2 asendatakse sõnad “väljaspool riigi artiklis 3 määratletud territooriumi” sõnadega “väljaspool ühendust”.
14. Artikli 15 lõige 3 asendatakse järgmisega:
- “3. Teenuste osutamine, mille sisuks on töö seoses vallasvarega, mis on omandatud või imporditud selle töö tegemiseks ühenduse territooriumil ning mille lähetab või veab ühendusest välja teenuseid osutav isik või kolmandas riigis asuv klient või kummagi neist nimel tegutsev isik”.
15. Artikli 15 lõike 10 esimesele lõigule lisatakse järgmine taane:
- “— teise liikmesriiki Põhja-Atlandi lepingu mis tahes muu osalise liikmesriigi kui sihtliikmesriigi relvajõudude või nendega kaasas oleva tsiviilpersonali kasutuseks või nende messide ja sööklate varustamiseks, kui nimetatud jõud osalevad ühises kaitsetegevuses.”

16. Artikli 15 lõike 10 teises lõigus asendatakse sõnad “vastavalt liikmesriikide kehtestatavatele tingimustele ja piirangutele” sõnadega “vastavalt vastuvõtva liikmesriigi kehtestatavatele tingimustele ja piirangutele”.
17. Artikli 15 lõikes 12 lisatakse sõnade “kes ekspordib selle” järele sõna “ühendusest” ning sõna “välismaal” asendatakse sõnadega “väljaspool ühendust”.
18. Artikli 15 lõige 13 asendatakse järgmisega:
- “13. Teenuste osutamine, sh veoteenused ja kõrvaltehingud, v.a artikli 13 kohaselt maksust vabastatud teenuste osutamine, kui need on vahetult seotud:
- välistransiidiga või kauba ekspordimisega ühendusest või sellise kauba impordiga, mis on kõlblik artikli 14 lõike 1 punkti c või artikli 16 lõike 1 A osa alusel,
 - artikli 7 lõike 1 punktis b nimetatud kaubaga, mille suhtes kohaldatakse artikli 33a lõike 1 punktis b ettenähtud ühenduse sisetransiidiprotseduuri.”
19. Artikli 15 lõikes 14 asendatakse sõnad “väljaspool riigi artiklis 3 määratletud territooriumi” sõnadega “väljaspool ühendust”.
20. Artikli 16 lõikes 1:
- asendatakse A osa järgmisega:

“A. sellise kauba import, mis on ette nähtud suunamiseks muule ladustamisprotseduurile kui tolliladustamisprotseduur;”,
 - asendatakse B osa järgmisega:

“B. sellise kauba tarnimine, mis on ette nähtud

 - a) tollile ettenäitamiseks ning vajaduse korral ajutiseks ladustamiseks;
 - b) suunamiseks vabasooni või vabalattu;
 - c) suunamiseks tolliladustamisprotseduurile või seestöötlemise protseduurile;
 - d) laskmiseks territoriaalvetesse:
 - paigaldamiseks puurimis- või tootmisplatvormidele nende ehitamise, remontimise, hooldamise, ümberehitamise või seadistamise eesmärgil või selliste puurimis- või tootmisplatvormide maismaaga ühendamise eesmärgil,
 - puurimis- või tootmisplatvormide kütuse- ja muude varude täiendamiseks;
 - e) suunamiseks muule ladustamisprotseduurile kui tolliladustamisprotseduur.

Punktides a, b, c ja d nimetatud kohad on määratletud ühenduse kehtivate tollisätetega;”,
- asendatakse C osa järgmisega:
- “C. selliste teenuste osutamine, mis on seotud B osas nimetatud kaubatarnetega;”,
- D osa asendatakse järgmisega:
- “D. kauba tarnimine ja teenuste osutamine, mis leiab aset B osas loetletud kohtades ning mille suhtes kohaldatakse endiselt ühte selles nimetatud protseduuridest;”,
- lisatakse E osa:
- “E. järgmise kauba tarnimine:
- artikli 7 lõike 1 punktis a nimetatud kaup, mille suhtes kohaldatakse endiselt ajutise impordi protseduuri täieliku vabastamisega imporditollimaksust või välistransiidiprotseduuri,
 - artikli 7 lõike 1 punktis b nimetatud kaup, mille suhtes kohaldatakse endiselt artiklis 33a ettenähtud ühenduse sisetransiidiprotseduuri,
- ning ka selliste tarnetega seotud teenuste osutamine.”
21. Artiklisse 28 lisatakse järgmine lõige:
- “3a. Otsuseni, mille nõukogu peab direktiivi 89/465/EMÜ (*) artikli 3 alusel tegema lõikes 3 sätestatud ajutiste erandite kaotamise kohta, on Hispaaniale luba vabastada maksust F lisa punktis 2 nimetatud tehingud seoses autorite osutatavate teenustega ning F lisa punktides 23 ja 25 nimetatud teenused.
- _____
- (*) EÜT L 226, 3.8.1989, lk 21.”
22. Lisatakse XVIa jaotis ning artiklid 28a–28m:
- “XVIa JAOTIS
- LIIKMESRIIKIDEVAHELISE KAUBANDUSE MAKSUSTAMISE ÜLEMINEKUKORD**
- Artikkel 28a*
- Kohaldamisala**
1. Käibemaksuga maksustatakse ka:
- a) ühendusesisene kauba omandamine tasu eest riigi territooriumil maksukohustuslase poolt, kes sellena tegutseb mittemaksukohustuslasest juriidilise isikupoolt, kui

müüja on maksukohustuslane ja tegutseb sellena ning tema suhtes ei kohaldata artiklis 24 sätestatud maksuvabastust ega artikli 8 lõike 1 punkti a teises lauses ega artikli 28b B osa lõikes 1 ettenähtud protseduure.

Erandina esimesest lõigust ei ole käibemaks sissenõutav muu kauba kui uute veovahendite ja aktsiisiga maksustatavate toodete ühendusesiseselt omandamiselt:

- kui omandaja on maksukohustuslane, kellel on õigus artiklile 25 vastava kindla maksumääraga skeemi kohaldamisele, maksukohustuslane, kes tarnib üksnes kaupa või osutab teenuseid, mille suhtes ei kehti mahaarvamisõigus, või mittemaksukohustuslasest juriidiline isik,
- kogusummas, millelt on maha arvatud kaupa lähetavas või vedavas liikmesriigis tasumisele kuuluv või tasutud käibemaks, mis käesoleva kalendriaasta kestel ei ületa liikmesriikide määratavat künnist, kuid ei tohi olla väiksem kui 10 000 eküüd väljendatuna omavääringus, ja
- tingimusel et muu kauba kui uute veovahendite ja aktsiisiga maksustatavate toodete ühendusesiseselt omandamise kogusumma, millelt on maha arvatud kaupa lähetavas või vedavas liikmesriigis tasumisele kuuluv või tasutud käibemaks, ei ületanud eelmise kalendriaasta kestel teises taandes nimetatud künnist.

Liikmesriigid annavad teise lõigu alusel kõlblikele maksukohustuslastele ja mittemaksukohustuslasest juriidilistele isikutele õiguse valida esimeses lõigus sätestatud üldise skeemi. Liikmesriigid määravad kindlaks nimetatud valiku kasutamise üksikasjalikud eeskirjad, mida igal juhul kohaldatakse kahe kalendriaasta jooksul;

- b) ühendusesisene uute veovahendite omandamine tasu eest asjaomases riigis maksukohustuslaste poolt või mittemaksukohustuslasest juriidiliste isikute poolt, kellel on õigus saada punkti a teises lõigus sätestatud maksuvabastust, või muu mittemaksukohustuslasest isiku poolt.

2. Käesolevas jaotises kasutatakse järgmisi mõisteid:

- a) *veovahend* — inimeste või kauba veoks mõeldud laevad pikkusega üle 7,5 m, õhusõidukid stardimassiga üle 1 550 kg ja maismaa mootorsõidukid veomahuga üle 48 cm³ või mootori võimsusega üle 7,2 kW, välja arvatud artikli 15 lõigetes 5 ja 6 nimetatud laevad ja õhusõidukid;

- b) punktis a nimetatud veovahend ei ole “uus”, kui on täidetud mõlemad järgmised tingimused:

- veovahend on tarnitud rohkem kui kolm kuud pärast esimest korda kasutusele võtmise kuupäeva,
- maismaasõiduk on läbi sõitnud üle 3 000 km, laev on merel viibinud üle 100 tunni ning õhusõiduki lennutundide arv on üle 40.

Liikmesriigid sätestavad tingimused, mille alusel võib eelnimetatud tõsiasjad kindlakstehtuks lugeda.

3. *Ühendusesisene kauba omandamine* — õiguse omandamine kasutada omanikuna materiaalselt vallasvara, mille müüja või kauba omandaja või ühe neist nimel tegutsev isik lähetab või veab kaupa omandavale isikule muusse liikmesriiki kui see, kust kaup lähetatakse või veetakse.

Kui kaup, mille omandaja on mittemaksukohustuslasest juriidiline isik, lähetatakse või veetakse kolmandalt territooriumilt ning kui nimetatud mittemaksukohustuslasest juriidiline isik impordib nimetatud kauba muusse liikmesriiki kui kauba lähetamise või veo sihtliikmesriiki, loetakse kaup lähetatuks või veetuks importivast liikmesriigist. Nimetatud liikmesriik tagastab artikli 21 lõikes 2 määratletud importijale kauba importimisel makstud käibemaksu, niivõrd kui võrd importija tõendab, et omandamiselt on makstud käibemaks kauba lähetamise või veo sihtliikmesriigis.

4. Iga isik, kes aeg-ajalt tarnib uue veovahendi artikli 28c A osas ettenähtud tingimustel, loetakse samuti maksukohustuslaseks.

Liikmesriik, kelle territooriumil tarne toimub, annab maksukohustuslasele mahaarvamisõiguse järgmistel tingimustel:

- mahaarvamisõigus tekib ja seda tohib kasutada ainult tarnimise ajal,
- maksukohustuslasel on lubatud veovahendi ostuhinnas sisalduv või selle importimisel või ühendusesisesel omandamisel makstud käibemaks maha arvata ulatuses, mis ei ületa maksu summat, mille ta oleks pidanud maksma, kui tarne poleks maksust vabastatud.

Liikmesriigid võtavad vastu nimetatud sätete üksikasjalikud rakenduseeskirjad.

5. Kaubarneks tasu eest loetakse järgmised tarned:

a) teisele maksukohustuslasele lepingulise töö üleandmine, nagu on määratletud artikli 5 lõike 5 punktis a, mis tehakse tegelikult muu liikmesriigi territooriumil kui selle liikmesriigi oma, kes on kliendile andnud käibemaksukohustuse registrinumbri, kui on täidetud järgmised tingimused:

- klient või kliendi nimel tegutsev isik on tööettevõtja poolt kasutatud materjalid lähetanud või vedanud sellest liikmesriigist, kes on kliendile andnud käibemaksukohustuse registrinumbri,
- tööettevõtja poolt lõpetatud või kokkupandud töö veetakse või lähetatakse kliendile sellesse liikmesriiki, kes on kliendile andnud käibemaksukohustuse registrinumbri;

b) kauba toimetamine maksukohustuslase poolt oma ettevõtte teise liikmesriiki.

Teise liikmesriiki toimetatuks loetakse: igasugune materiaalne vara, mille maksukohustuslane või tema nimel tegutsev isik lähetab või veab ühenduse territooriumil väljapoole artiklis 3 määratletud territooriumi oma ettevõtte vajadusteks, välja arvatud järgmised tehingud:

- nimetatud kauba tarne, mille maksukohustuslane teeb lähetamise või veo sihtliikmesriigi territooriumil artikli 8 lõike 1 punkti a teises lauses ja artikli 28b B osa lõikes 1 sätestatud tingimustel,
- nimetatud kauba tarne, mille maksukohustuslane teeb artikli 8 lõike 1 punktis c sätestatud tingimustel,
- nimetatud kauba tarne, mille maksukohustuslane teeb riigi territooriumil artiklis 15 või artikli 28c A osas sätestatud tingimustel,
- maksukohustuslasele nimetatud kauba lähetamise või veo sihtliikmesriigis tehtud lepingulise töö tarnimine punktis a sätestatud tingimustel,
- maksukohustuslasele teenuse osutamine, milles sisaldub nimetatud kaubaga seotud töö, mis tehakse tegelikult kauba lähetamise või veo sihtliikmesriigis,

— nimetatud kauba ajutine kasutamine kauba lähetamise või veo sihtliikmesriigi territooriumil teenuste osutamiseks maksukohustuslase poolt, kelle asukoht on kauba lähetamise või veo lähteliikmesriigi territooriumil,

— nimetatud kauba ajutine kasutamine kõige rohkem 24 kuu jooksul teises liikmesriigis, mille territooriumil oleks kolmandast riigist ajutiseks kasutamiseks imporditud sama kaup kõlblik suunamiseks ajutise impordi protseduurile täieliku vabastusega imporditollimaksudest.

6. Ühendusesisene kauba omandamine tasu eest hõlmab sellise kauba kasutamist maksukohustuslase poolt oma ettevõtte vajadusteks, mille nimetatud maksukohustuslane või tema nimel tegutsev isik on lähetanud või vedanud teisest liikmesriigist, mille territooriumil maksukohustuslane kauba valmistab, kaevandas, töötles, ostis, lõike 1 tähenduses omandas või oma ettevõtte raames nimetatud teise liikmesriiki importis.

7. Liikmesriigid võtavad meetmed tagamaks, et "ühendusesiseseks kauba omandamiseks" liigitatakse tehingud, mis oleks liigitatud lõikes 5 või artiklis 5 määratletud "kaubaradena", kui maksukohustuslane, kes sellena tegutseb, oleks need teinud riigi territooriumil.

Artikkel 28b

Tehingute koht

A. Ühendusesisese kauba omandamise koht

1. Ühendusesisese kauba omandamise kohaks loetakse koht, kus kaup asub omandajale lähetamise või veo lõppemisel.

2. Ilma et see piiraks lõike 1 kohaldamist, loetakse artikli 28a lõike 1 punktis a nimetatud ühendusesisese kauba omandamise koht asuvaks siiski selle liikmesriigi territooriumil, kes väljastas käibemaksukohustuse registrinumbri, mille alusel kauba omandaja kauba omandas, kui kauba omandaja ei tõenda, et omandamine on maksumustatud lõike 1 kohaselt.

Kui omandamine siiski maksumustatakse lõike 1 kohaselt kauba lähetamise või veo sihtliikmesriigis pärast maksumustamist esimese lõigu kohaselt, siis maksumustatavat

summat vähendatakse vastavalt liikmesriigis, kes väljastab käibemaksukohustuse registrinumbri, mille alusel kauba omandaja kaubaomandas.

B. Kaubatarne koht

1. Erandina artikli 8 lõike 1 punktist a ja lõikest 2 loetakse tarnija või tarnija nimel tegutseva isiku poolt muust liikmesriigist kui lähetamise või veo sihtliikmesriiki lähetatud või veetud kauba tarnekohtaks koht, kus kaup asub ostjale lähetamise või veo lõpus, kui on täidetud järgmised tingimused:

— kaubatarne tehakse maksukohustuslasele, kellel on õigus saada artikli 28a lõike 1 punkti a teises lõigus ettenähtud maksuvabastust, mittemaksukohustuslasest juriidilisele isikule, kellel on õigus saada sama maksuvabastust, või muule mittemaksukohustuslasest isikule,

— tarne koosneb muust kaubast kui uued veovahendid ning kaup, mille tarnija või tarnija nimel tegutsev isik tarnib pärast kokkupanekut või paigaldamist, millega kas kaasneb või ei kaasne katsetamine.

Kui sellisel viisil tarnitud kaup lähetatakse või veetakse kolmandalt territooriumilt ning tarnija impordib selle muusse liikmesriiki kui ostjale lähetatud või veetud kauba sihtliikmesriiki, siis loetakse kauba lähetamise või veo riigiks importiv liikmesriik.

2. Kui tarne koosneb muust kaubast kui aktsiisiga maksustatav kaup, siis ei kohaldata siiski lõiget 1 lähetamise või veo sihtliikmesriiki lähetatud või veetud kauba tarnete suhtes, kui:

— selliste tarnete käibemaksuta koguväärtus ei ole ühe kalendriaasta jooksul suurem kui 100 000 eküüd väljendatuna omavääringus, ja

— muust kaubast kui aktsiisiga maksustatavast kaubast koosnevate, lõikes 1 sätestatud tingimuste kohaselt toimunud tarnete käibemaksuta koguväärtus ei olnud eelmisel kalendriaastal suurem kui 100 000 eküüd väljendatuna omavääringus.

Liikmesriik, kelle territooriumil kaup ostjale lähetamise või vedamise lõpus asub, võib eelnimetatud künniseid piirata 35 000 eküüni väljendatuna omavääringus, kui nimetatud liikmesriik arvab, et eespool nimetatud 100 000 eküü suurune künnis võiks tekitada tõsist konkurentsitingimuste moonutamist. Liikmesriigid, kes

kasutavad seda võimalust, võtavad vajalikud meetmed kauba lähetamise või veo liikmesriigi asjaomaste ametivõimude informeerimiseks.

Komisjon esitab enne 31. detsembrit 1994 nõukogule ettekande eelmises lõigus ettenähtud 35 000 eküü suuruste erikünniste toimimise kohta. Nimetatud ettekandes võib komisjon informeerida nõukogu, et erikünniste kaotamine ei tekita tõsist konkurentsitingimuste moonutamist. Eelmine lõik jääb jõusse nõukogu poolt komisjoni ettepaneku põhjal tehtud ühehäälese otsuseni.

3. Liikmesriik, kelle territooriumil kaup lähetamise või veo algul asub, annab maksukohustuslastele, kes tarnivad kaupa, mis on kõlblik lõike 2 alusel, õiguse valida, et selliste tarnete koht määrataks lõike 1 kohaselt.

Asjaomased liikmesriigid määravad kindlaks nimetatud valiku üksikasjalikud rakenduseeskirjad, mida igal juhul kohaldatakse kahe kalendriaasta jooksul.

C. Ühendusesisese kaubavedu seotud teenuste osutamise koht

1. Erandina artikli 9 lõike 2 punktist b määratakse ühendusesisese kaubavedu seotud teenuste osutamise koht vastavalt lõigetele 2, 3 ja 4. Käesolevas jaotises kasutatakse järgmisi mõisteid:

— *ühendusesisene kaubavedu* — vedu, mille puhul lähtekoht ja sihtkoht asuvad kahe eri liikmesriigi territooriumil,

— *lähtekoht* — kaubavedu tegeliku alustamise koht, arvestamata kauba nimetatud kohta jõudmiseks tegelikult läbitud vahemaad,

— *sihtkoht* — koht, kus kaubavedu tegelikult lõpeb.

2. Ühendusesisese kaubavedu seotud teenuste osutamise kohaks on lähtekoht.

3. Erandina lõikest 2 loetakse muus liikmesriigis kui veo lähteliikmesriigis käibemaksukohustuse registrinumbri saanud klientidele ühendusesisese kaubavedu seotud teenuste osutamise koht asuvaks siiski selle liikmesriigi territooriumil, kes väljastas kliendile käibemaksukohustuse registrinumbri, mille alusel teenus kliendile osutati.

4. Liikmesriikides ei pea maksustama veo seda osa, mis vastab reisile üle veekogu, mis ei ole ühenduse territooriumi osa, nagu see on kindlaks määratud artiklis 3.

D. Ühendusesisese kaubaveoga seotud kõrvalteenuste osutamise koht

Erandina artikli 9 lõike 2 punktist c loetakse muus liikmesriigis kui liikmesriigis, mille territooriumil teenust tegelikult osutatakse, käibemaksukohustuse registrinumbri saanud klientidele ühendusesisese kaubaveoga seotud, kõrvaltegevust sisaldavate teenuste osutamise koht asuvaks siiski selle liikmesriigi territooriumil, kes väljastas kliendile käibemaksukohustuse registrinumbri, mille alusel teenus kliendile osutati.

E. Vahendajate osutatud teenuste osutamise koht

1. Erandina artikli 9 lõikest 1 loetakse muude isikute nimel ja eest tegutsevate vahendajate osutatud teenuste osutamise kohaks lähtekoht, kui teenused moodustavad osa ühendusesisese kaubaveoga seotud teenuste osutamisest.

Kui kliendile, kellele vahendaja osutatud teenus osutatakse, antakse käibemaksukohustuse registrinumber muus liikmesriigis kui veo lähteliikmesriik, siis loetakse vahendaja osutatud teenuse osutamise koht asuvaks siiski selle liikmesriigi territooriumil, kes väljastas kliendile käibemaksukohustuse registrinumbri, mille alusel teenus kliendile osutati.

2. Erandina artikli 9 lõikest 1 loetakse muude isikute nimel ja eest tegutsevate vahendajate osutatud teenuste osutamise kohaks koht, kus kõrvalteenused tegelikult osutatakse, kui need moodustavad osa ühendusesisese kaubaveo kõrvaltegevusega seotud teenuste osutamisest.

Kui vahendaja osutatud teenuse saanud kliendile antakse käibemaksukohustuse registrinumber muus liikmesriigis kui see liikmesriik, kus kõrvalteenus tegelikult osutatakse, siis loetakse vahendaja osutatud teenuse osutamise koht asuvaks siiski selle liikmesriigi territooriumil, kes väljastas kliendile käibemaksukohustuse registrinumbri, mille alusel vahendaja kliendile teenuse osutas.

3. Erandina artikli 9 lõikest 1 loetakse muude isikute nimel ja eest tegutsevate vahendajate osutatud teenuste osutamise kohaks nimetatud tehingute tegemise koht,

kui need teenused on muude kui lõigetes 1 või 2 või artikli 9 lõike 2 punktis e nimetatud tehingute osa.

Kui kliendile antakse käibemaksukohustuse registrinumber muus liikmesriigis kui see, kus nimetatud tehingud tegelikult tehakse, siis loetakse vahendaja osutatud teenuse osutamise koht asuvaks siiski selle liikmesriigi territooriumil, kes väljastas kliendile käibemaksukohustuse registrinumbri, mille alusel vahendaja kliendile teenuse osutas.

Artikkel 28c

Maksuvabastus

A. Maksuvabad kaubatarned

Ilma et see piiraks ühenduse muude sätete kohaldamist, vabastavad liikmesriigid enda kehtestatud tingimustel, mille eesmärk on tagada maksuvabastuse nõuetekohane ja arusaadav kohaldamine ning ära hoida võimalikku maksudest kõrvalehoidumist, maksustamise vältimist ja muid kuritarvitusi, maksust järgmised tegevusalad:

a) kaubatarned, nagu on määratletud artiklis 5 ja artikli 28a lõike 5 punktis a, mille müüja või müüja nimel tegutsev isik või kauba omandaja lähetab või veab ühenduse territooriumil väljapoole artiklis 3 nimetatud territooriumi teisele maksukohustuslasele või mittemaksukohustuslasest juriidilisele isikule, kes sellena tegutseb, muus liikmesriigis kui kauba lähetamise või veo lähteliikmesriik.

Seda maksuvabastust ei kohaldata maksukohustuslase tehtud artikli 24 alusel maksuvabade kaubatarnete suhtes ega kaubatarnete suhtes maksukohustuslastele või mittemaksukohustuslasest juriidilistele isikutele, kellel on õigus saada artikli 28a lõike 1 punkti a teises lõigus ettenähtud maksuvabastust;

b) uute veovahendite tarned, mille müüja või ostja või ühe neist nimel tegutsev isik lähetab või veab ostjale ühenduse territooriumil väljapoole artiklis 3 nimetatud territooriumi maksukohustuslastele või mittemaksukohustuslasest juriidilistele isikutele, kellel on õigus saada artikli 28a lõike 1 punkti a teises lõigus ettenähtud maksuvabastust, või mis tahes muule mittemaksukohustuslasele;

- c) kaubatarned, nagu need on määratletud artikli 28a lõike 5 punktis b, mis oleksid teisele maksukohustuslasele saatmise korral kõlblikud saama punktis a sätestatud maksuvabastust.

B. Maksuvaba ühendusesisene kauba omandamine

Ilma et see piiraks ühenduse muude sätete kohaldamist, vabastavad liikmesriigid enda kehtestatud tingimustel, mille eesmärk on tagada maksuvabastuse nõuetekohane ja arusaadav kohaldamine ning ära hoida võimalikku maksudest kõrvalehoidumist, maksustamise vältimist ja muid kuritarvitusi, maksust järgmised tegevusalad:

- a) ühendusesisene kauba omandamine, kui sellise kauba tarnimine oleks maksukohustuslastele riigi territooriumil alati maksuvaba;
- b) ühendusesisene kauba omandamine, kui sellise kauba importimine oleks artikli 14 lõike 1 alusel alati maksuvaba;
- c) ühendusesisene kauba omandamine, kui kauba omandajal oleks artikli 17 lõigete 3 ja 4 alusel alati õigus artikli 28a lõike 1 kohaselt tasumisele kuuluva käibemaksu täielikule hüvitamisele.

C. Maksuvabad veoteenused

Liikmesriigid vabastavad maksust selliste ühendusesiseste veoteenuste osutamise, mis on seotud kauba lähetamise või veoga saartele ja saartelt, mis moodustavad Assooride ja Madeira autonoomsed piirkonnad, ning samuti kauba lähetamise ja veoga nimetatud saarte vahel.

D. Maksuvaba kauba import

Kui kolmandalt territooriumilt lähetatud või veetud kaup imporditakse muusse liikmesriiki kui lähetamise või veo sihtliikmesriiki, siis liikmesriigid vabastavad sellise impordi maksust juhul, kui sellise kauba tarnimine artikli 21 lõikes 2 määratletud importija poolt on maksust vabastatud vastavalt A osale.

Liikmesriigid sätestavad nimetatud maksuvabastuse kohaldamise tingimused, mille eesmärk on tagada maksuvabastuse nõuetekohane ja arusaadav kohaldamine ning ära hoida võimalikku maksudest kõrvalehoidumist, maksustamise vältimist ja muid kuritarvitusi.

E. Muu maksuvabastus

- a) Liikmesriigid võtavad vajalikud meetmed tagamaks, et ühele artikli 16 lõike 1 B osas nimetatud protseduuridest suunatud või ühesse seal nimetatud olukordadest pandud kauba ühendusesisese omandamise suhtes kohaldatakse samu sätteid, mis kehtivad riigi territooriumil samadel tingimustel tehtud kaubatarnete suhtes.

- b) Artikli 16 lõige 2 asendatakse järgmisega:

“2. Arvestades artiklis 29 sätestatud konsulteerimist, võivad liikmesriigid otsustada vabastada maksust järgmised tehingud:

- a) ühendusesisene kauba omandamine maksukohustuslase poolt, kauba import ja tarnimine maksukohustuslasele eksportimiseks samal kujul või pärast töötlemist kolmandatele territooriumidele ja maksukohustuslase eksporditegevusega seotud teenuste osutamine kuni maksukohustuslase eelmise 12 kuu ekspordimahuga võrdses väärtuses;
- b) ühendusesisene kauba omandamine maksukohustuslase poolt, kauba import ja tarnimine maksukohustuslasele tarnimiseks teise liikmesriiki artikli 28c A osas ettenähtud tingimustel ning sellise teise liikmesriiki tarnimisega seotud teenuste osutamine kuni maksukohustuslase eelmise 12 kuu jooksul artikli 28c A osas ettenähtud tingimustel tehtud kaubatarnetega võrdses väärtuses.

Liikmesriigid võivad ühiselt kindlaks määrata selliste tehingute maksimaalse väärtuse, mille nad vabastavad maksust punktide a ja b alusel.”

Artikkel 28d

Maksustatav teokoosseis ja maksu sissenõutavus

1. Maksustatav teokoosseis tekib ühendusesisese kauba omandamise hetkel. Ühendusesisene kauba omandamine loetakse toimunuks hetkel, mil samalaadse kauba tarne riigi territooriumil loetakse toimunuks.

2. Ühendusesisese kauba omandamise puhul muutub maks sissenõutavaks maksustatava teokoosseisu tekkimise kuule järgneva kuu 15. päeval.

3. Erandina lõikest 2 muutub maks sissenõutavaks arve väljastamisel, kui arve väljastatakse kauba omandajale enne lõikes 2 ettenähtud kuupäeva.

4. Erandina artikli 10 lõigetest 2 ja 3 muutub kaubatarnete puhul, mis toimuvad artikli 28c A osas sätestatud tingimustel, maks sissenõutavaks maksustatava teokoosseisu tekkimise kuule järgneva kuu 15. päeval.

Maks muutub sissenõutavaks siiski arve väljastamisel, kui arve väljastatakse enne maksustatava teokoosseisu tekkimise kuule järgneva kuu 15. päeva.

Artikkel 28e

Maksustatav summa ja kohaldatav maksumäär

1. Ühendusesisese kauba omandamise korral määratakse maksustatav summa samade näitajate põhjal, mida vastavalt artikli 11 A osale kasutatakse maksustatava summa kindlaksmääramiseks sama kauba riigi territooriumil tarnimise korral. Artikli 28a lõikes 6 nimetatud kauba ühendusesise omandamise korral määratakse maksustatav summa kindlaks eelkõige artikli 11 A osa lõike 1 punkti b kohaselt.

Liikmesriigid võtavad vajalikud meetmed tagamaks, et aktsiis, mille peab tasuma või on tasunud aktsiisiga maksustatava kauba ühendusesise omandamisega tegelev isik, lisatakse maksustatavale summale artikli 11 A osa lõike 2 punkti a kohaselt.

2. Ühendusesisese kauba omandamise suhtes kohaldatakse maksu sissenõutavaks muutumise ajal kehtivat maksumäära.

3. Ühendusesisese kauba omandamise suhtes kohaldatavaks maksumääraks on samalaadse kauba riigi territooriumil tarnimise suhtes kohaldatav maksumäär.

Artikkel 28f

Mahaarvamisõigus

1. Artikli 17 lõiked 2, 3 ja 4 asendatakse järgmisega:

“2. Kui kaupa ja teenuseid kasutatakse maksukohustuslase maksustatavate tehingutega seoses, on maksukohustuslasele õigus tasumisele kuuluvast maksust maha arvata:

- käibemaks, mis tuleb tasuda või on tasunud tema poolt teisele maksukohustuslasele tarnitud või tarnitavalt kaubalt või osutatud või osutatavalt teenuselt;
- riigi territooriumile imporditud kaubalt tasumisele kuuluv või tasutud käibemaks;
- artikli 5 lõike 7 punkti a, artikli 6 lõike 3 ja artikli 28a lõike 6 kohaselt tasumisele kuuluv käibemaks;
- artikli 28a lõike 1 punkti a kohaselt tasumisele kuuluv käibemaks.

3. Liikmesriigid annavad kõigile maksukohustuslastele ka õiguse lõikes 2 nimetatud käibemaks maha arvata või tagasi saada, kui kaupa ja teenust kasutatakse:

- seoses artikli 4 lõikes 2 nimetatud majandustegevusega teises riigis tehtavate tehingutega, mille puhul võiks maksu maha arvata, kui need oleksid tehtud riigi territooriumil;
- seoses tehingutega, mis on maksust vabastatud artikli 14 lõike 1 punkti i, artikli 15, artikli 16 lõike 1 B, C, D või E osa või lõike 2 või artikli 28c A osa kohaselt;
- seoses mis tahes tehingutega, mis on maksust vabastatud artikli 13 B osa punkti a ja punkti d alapunktide 1—5 kohaselt, kui klient asub väljaspool ühendust või kui nimetatud tehingud on vahetult seotud väljaspool ühendust asuvasse riiki ekspordimiseks ettenähtud kaubaga.

4. Lõikes 3 nimetatud käibemaks makstakse tagasi:

- maksukohustuslastele, kes ei asu riigi territooriumil, kuid asuvad teises liikmesriigis vastavalt direktiivis 79/1072/EMÜ (*) sätestatud üksikasjalikele rakenduseeskirjadele,
- maksukohustuslastele, kes ei asu ühenduse territooriumil vastavalt direktiivis 86/560/EMÜ (**) sätestatud üksikasjalikele rakenduseeskirjadele.

(*) EÜT L 331, 27.12.1979, lk 11.

(**) EÜT L 326, 21.11.1986, lk 40.”

2. Artikli 18 lõige 1 asendatakse järgmisega:

“1. Mahaarvamisõiguse kasutamiseks peab maksukohustuslane:

- artikli 17 lõike 2 punkti a kohase mahaarvamise korral omama artikli 22 lõike 3 kohaselt koostatud arvet;
- artikli 17 lõike 2 punkti b kohase mahaarvamise korral omama impordidokumenti, milles ta on märgitud kaubasaajaks või importijaks ning milles on näidatud või mille alusel on võimalik välja arvutada tasumisele kuuluva maksu summa;
- artikli 17 lõike 2 punkti c kohase mahaarvamise korral täitma asjaomase liikmesriigi kehtestatud formaalsused;
- kui ta peab artikli 21 lõike 1 kohaldamise korral maksu tasuma kliendi või ostjana, täitma asjaomase liikmesriigi kehtestatud formaalsused;

- e) artikli 17 lõike 2 punkti d kohase mahaarvamise korral esitada artikli 22 lõikes 4 ettenähtud deklaratsioon koguste kohta, mis on vajalik tema tehtud ühendusesisest kauba omandamisest tasumisele kuuluva maksu summa arvutamiseks, ning omama artikli 22 lõikele 3 vastavat arvet.”

3. Artiklit 18 täiendatakse järgmise lõikega:

“3a. Liikmesriigid võivad maksukohustuslasele, kes ei oma artikli 22 lõikele 3 vastavat arvet, anda loa teha artikli 17 lõike 2 punktis d nimetatud mahaarvamine; liikmesriigid määravad kindlaks nimetatud sätte kohaldamise tingimused ja korra.”

Artikkel 28g

Maksu tasumise eest vastutavad isikud

Artikkel 21 asendatakse järgmisega:

“Artikkel 21

Ametiasutustele maksu tasumise eest vastutavad isikud

Käibemaksu tasumise eest vastutavad järgmised isikud:

1. siseriikliku süsteemi alusel:

- a) maksukohustuslane, kes teeb maksustatavaid kauba- või teenusetarneid, välja arvatud üks punktis b nimetatud teenusetarnetest.

Kui maksustatavaid kauba- või teenusetarneid teeb välismaal asuv maksukohustuslane, võivad liikmesriigid vastu võtta korra, mille kohaselt on maksu kohustatud tasuma muu isik. Teiste seas võib nimetatud muuks isikuks määrata maksuesindaja või isiku, kellele maksustatav kauba- või teenus tarne tehakse. Liikmesriigid võivad ka ette näha, et muu isik kui maksukohustuslane vastutab maksu tasumise eest solidaarselt;

- b) klient, kellele välismaal asuv maksukohustuslane osutab artikli 9 lõike 2 punktis e või artikli 28b C, D või E osas nimetatud teenuse.

Liikmesriigid võivad siiski nõuda, et teenuse osutaja vastutaks maksu tasumise eest solidaarselt;

- c) mis tahes isik, kes märgib arvele või selle aset täitvale dokumendile käibemaksu;

- d) mis tahes ühendusesise kauba omandamisega tegelev isik. Kui ühendusesise kauba omandamisega tegeleb välismaal asuv isik, võivad liikmesriigid vastu võtta korra, mille kohaselt on maksu kohustatud tasuma muu isik. Teiste seas võib nimetatud muuks isikuks määrata maksuesindaja. Liikmesriigid võivad ka ette näha, et muu isik kui ühendusesise omandamisega tegelev isik vastutab maksu tasumise eest solidaarselt;

2. impordi puhul: isik või isikud, kelle on määranud või tunnistanud vastutavaks liikmesriik, kuhu kaup imporditakse.”

Artikkel 28h

Maksu tasumise eest vastutavate isikute kohustused

Artikkel 22 asendatakse järgmisega:

“Artikkel 22

Siseriikliku süsteemi järgsed kohustused

1. a) Maksukohustuslane teatab, millal tema tegevus maksukohustuslasena algab, muutub või lõpeb.

- b) Ilma et see piiraks punkti a kohaldamist, teatab iga artikli 28a lõike 1 punkti a teises lõigus nimetatud maksukohustuslane ühendusesisest kauba omandamisest, kui nimetatud artiklis ettenähtud maksuvabastuse tingimused ei ole täidetud.

- c) Liikmesriigid võtavad vajalikud meetmed, mis võimaldavad isiku registrinumbri järgi identifitseerida:

— maksukohustuslase, välja arvatud artikli 28a lõikes 4 nimetatud maksukohustuslased, kes teevad riigi territooriumil mahaarvamiseõiguse andvaid kauba- või teenusetarneid, välja arvatud selliste teenuste osutamine, mille puhul peab maksu artikli 21 lõike 1 punkti b kohaselt tasuma ainult klient. Liikmesriigid ei pea võimaldama identifitseerida teatavaid artikli 4 lõikes 3 nimetatud maksukohustuslasi,

— lõike 1 punktis b nimetatud maksukohustuslase ning maksukohustuslase, kes kasutab artikli 28a lõike 1 punkti a kolmandas lõigus ettenähtud valikuõigust.

d) Isiku registrinumbril on eesliide, milles kasutatakse kahetähelist koodi vastavalt rahvusvahelisele standardile ISO 3166, mis võimaldab identifitseerida registrinumbri väljaandnud liikmesriigi.

e) Liikmesriigid võtavad vajalikud meetmed tagamaks, et nende identifitseerimissüsteem võimaldab identifitseerida punktis c nimetatud maksukohustuslased ning et käesolevas jaotises sätestatud ühendusesiseste tehingute maksustamise üleminekukorda kohaldatakse nõuetekohaselt.

2. a) Maksukohustuslane peab pidama piisavalt üksikasjalikku raamatupidamisarvestust, mis võimaldab käibemaksu kohaldada ja maksuhalduri poolt kontrollida.

b) Maksukohustuslane peab registrit kauba kohta, mille ta on lähetanud või vedanud või mis on tema nimel lähetatud või veetud ühenduse territooriumil väljapoole artiklis 3 määratud territooriumi artikli 28a lõike 5 punkti b neljandas, viiendas, kuuendas ja seitsmendas taandes nimetatud tehingute tegemiseks.

Maksukohustuslane peab registrit teisest liikmesriigist saadetud materjalide kohta, mille saatja on nimetatud teises liikmesriigis käibemaksukohustuse registrinumbri saanud maksukohustuslane või tema nimel tegutsev isik ning mis on saadetud maksukohustuslasele lepingulise töö tegemiseks.

3. a) Maksukohustuslane väljastab tema poolt teisele maksukohustuslasele või mittemaksukohustuslasest juriidilisele isikule tarnitud kauba või osutatud teenuste kohta arve või selle aset täitva dokumendi. Maksukohustuslane väljastab arve või selle aset täitva dokumendi ka artikli 28b B osa lõikes 1 nimetatud kauba kohta ning artikli 28c A osas sätestatud tingimustel tarnitud kauba kohta. Maksukohustuslane säilitab iga väljastatud dokumendi koopia.

Maksukohustuslane väljastab arve ka ettemaksete kohta, mis on temale tehtud enne esimeses lõigus nimetatud kauba tarnimist, ning ettemaksete kohta, mille teine maksukohustuslane või mittemaksukohustuslasest juriidiline isik on temale teinud enne teenuste osutamise lõppemist.

b) Arvele peab olema selgelt märgitud hind ilma maksuta ning kõnealune maks iga maksumäära järgi, aga ka maksuvabastus.

Arvel peab samuti olema:

— artikli 28b C, D ja E osas nimetatud tehingute puhul registrinumber, mille järgi maksukohustuslane identifitseeritakse riigi territooriumil, ning registrinumber, mille järgi klient identifitseeritakse ning talle teenus osutatakse,

— artikli 28c A osa punktis a nimetatud tehingute puhul registrinumber, mille järgi maksukohustuslane identifitseeritakse riigi territooriumil, ning registrinumber, mille järgi kauba omaja identifitseeritakse teises liikmesriigis,

— uute veovahendite tarnimise puhul artikli 28a lõikes 2 nimetatud üksikasjalikud andmed;

c) liikmesriigid sätestavad kriteeriumid, mille alusel määratakse kindlaks, kas dokumenti saab arvena käsitada.

4. a) Maksukohustuslane esitab deklaratsiooni tähtjaks, mille määravad liikmesriigid. Nimetatud tähtaeg ei tohi ületada kahte kuud alates iga maksustamisperioodi lõppemisest. Maksustamisperioodiks võivad liikmesriigid määrata ühe kuu, kaks kuud või kvartali. Liikmesriigid võivad siiski määrata ka teistsuguseid maksustamisperioode pikkusega kuni üks aasta.

b) Deklaratsioonis tuleb esitada kõik sissenõutavaks muutunud maksu ning tehtavate mahaarvamiste arvutamiseks vajalikud andmed, sh vajaduse korral ning kui see on vajalik maksubaasi kindlaksmääramiseks, nimetatud maksu ja mahaarvamise seotud tehingute kogusumma ning maksuvabade tehingute summa.

c) Deklaratsioonis tuleb samuti esitada:

— ühelt poolt, artikli 28c A osas nimetatud kaubatarnete käibemaksuta kogusumma, millelt maks on muutunud sissenõutavaks deklareerimisperioodil.

Lisatakse ka: nende artikli 8 lõike 1 punkti a teises lauses ja artikli 28b B osa lõikes 1 nimetatud kaubatarnete käibemaksuta kogusumma, mis on tehtud teise liikmesriigiterritooriumil ning millelt

maks on muutunud sissenõutavaks deklareerimis- perioodil, kui kauba lähetamise või veo lähtekoht asub riigi territooriumil,

- teiselt poolt, artikli 28a lõigetes 1 ja 6 nimetatud ühendusesisese kauba omandamise käibemaksuta koguväärtus, millelt maks on muutunud sissenõutavaks.

Lisatakse ka: nende artikli 8 lõike 1 punkti a teises lauses ja artikli 28b B osa lõikes 1 nimetatud kaubarne käibemaksuta kogusumma, mis on tehtud riigi territooriumil ja millelt maks on muutunud sissenõutavaks deklareerimisperioodil, kui kauba lähetamise või veo lähtekoht asub teise liikmesriigi territooriumil.

5. Maksukohustuslane tasub käibemaksu netosumma regulaarse deklaratsiooni esitamisel. Liikmesriigid võivad nimetatud summa tasumiseks kehtestada siiski muu tähtpäeva või nõuda vahemakset.

6. a) Liikmesriigid võivad maksukohustuslaselt nõuda deklaratsiooni esitamist, mis sisaldab kõiki lõikes 4 nimetatud andmeid kõigi eelmisel aastal tehtud tehingute kohta. Nimetatud deklaratsioon sisaldab mis tahes korrigeerimiseks vajalikku teavet.
- b) Käibemaksukohustuse registrinumbriga maksukohustuslane esitab ka kokkuvõtliku deklaratsiooni käibemaksukohustuse registrinumbriga kauba omandajate kohta, kellele ta on tarninud kaupa artikli 28c A osas sätestatud tingimustel.

Kokkuvõtlik deklaratsioon koostatakse iga kvartali kohta liikmesriikide määratava aja jooksul ja nende kehtestatud korras, liikmesriigid võtavad vajalikud meetmed tagamaks, et igal juhul järgitaks sätteid halduskoostöö kohta kaudse maksustamise alal.

Kokkuvõtlikus deklaratsioonis esitatakse:

- maksukohustuslasele riigi territooriumil antud käibemaksukohustuse registrinumber, mille alusel maksukohustuslane on teinud kaubarneid artikli 28c A osas ettenähtud tingimustel,
- igale kauba omandajale teise liikmesriigi territooriumil antud käibemaksukohustuse registrinumber, mille alusel talle kaupa tarniti, ning

vajaduse korral märges, et artikli 28a lõike 5 punktis a määratletud kaubarneid tehti nimetatud kauba omandajale,

- iga kauba omandaja kohta maksukohustuslase tehtud kaubarne kogusumma. Nimetatud summad esitatakse kvartali kohta, mille jooksul maks muutus sissenõutavaks.

Kokkuvõtlikus deklaratsioonis esitatakse ka:

- artikli 28c A osa punktiga c hõlmatud kaubarne puhul maksukohustuslasele riigi territooriumil antud käibemaksukohustuse registrinumber, lähetamise või veo sihtliikmesriigis antud registrinumber ning tarnitud kauba artikli 28e lõike 1 kohaselt kindlaksmääratud väärtus,
- artikli 11 C osa lõike 1 kohasele korrigeerimisele vastavad summad. Nimetatud summad deklareeritakse kvartali kohta, mille jooksul kauba omandajale korrigeerimisest teatati.

Kui maksukohustuslane või tema nimel tegutsev isik lähetab või veab kauba ühenduse territooriumil välja- poole artiklis 3 määratletud territooriumi eesmärgiga tarnida kaup lepingulist tööd tegevale maksukohustuslasele artikli 28a lõike 5 punktis a sätestatud tingimustel, tuleb kokkuvõtlikus deklaratsioonis selle kvartali kohta, mille jooksul kaup nimetatud viisil lähetati või veeti, esitada:

- kauba lähetamise või veo lähteliikmesriigi territooriumil maksukohustuslasele antud käibemaksukohustuse registrinumber,
- registrinumber, mis kauba lähetamise või veo sihtliikmesriigis on antud maksukohustuslasele, kellele kaup seoses lepingulise tööga saadeti,
- deklaratsioon, et kaup lähetati või veeti eespool nimetatud tingimustel seoses lähetamise või veo sihtliikmesriigis tegelikult tehtava lepingulise tööga;

c) erandina punktist b võivad liikmesriigid:

- nõuda kokkuvõtlike deklaratsioonide esitamist iga kuu kohta,

— nõuda kokkuvõtlikes deklaratsioonides lisaandmete esitamist.

d) Uute veovahendite tarnete puhul, mille käibemaksukohustuse registrinumbriga maksukohustuslane on artikli 28c A osa punktis b sätestatud tingimustel teinud käibemaksukohustuse registrinumbrita ostjale või mille on teinud artikli 28a lõikes 4 määratletud maksukohustuslane, võtavad liikmesriigid vajalikud meetmed tagamaks, et müüja edastab kõik andmed, mis on vajalikud käibemaksu kohaldamiseks ja kontrollimiseks maksuhalduri poolt.

e) Liikmesriigid võivad nõuda maksukohustuslastelt, kes tegelevad riigi territooriumil ühendusesise kauba omandamisega, nagu see on määratletud artikli 28a lõike 1 punktis a ja lõikes 6, nimetatud omandamise kohta üksikasjalikke andmeid sisaldavate deklaratsioonide esitamist, kuid selliseid deklaratsioone ei tohi nõuda lühema aja kui ühe kuu kohta.

Liikmesriigid võivad samuti nõuda isikutelt, kes tegelevad ühendusesise uute veovahendite omandamisega, nagu on määratletud artikli 28a lõike 1 punktis b, lõikes 4 nimetatud deklaratsiooni esitamisel kõigi andmete edastamist, mis on vajalikud käibemaksu kohaldamiseks ja kontrollimiseks maksuhalduri poolt.

7. Liikmesriigid võtavad vajalikud meetmed tagamaks, et isikud, keda artikli 21 lõike 1 punktide a ja b kohaselt loetakse kohustatuks tasuma maksu välismaal asuva maksukohustuslase asemel või kes vastutavad maksu tasumise eest solidaarselt, täidavad eespool nimetatud kohustusi seoses deklareerimise ja tasumisega.

8. Liikmesriigid võivad maksukohustuslaste siseriiklike ja liikmesriikidevaheliste tehingute võrdse kohtlemise põhimõtet järgides kehtestada maksu nõuetekohaseks kogumiseks ning maksudest kõrvalehoidumise ärahoidmiseks vajalikuks peetavaid muid kohustusi tingimusel, et sellised kohustused ei too liikmesriikidevahelises kaubanduses kaasa formaalsusi piiriületamisel.

9. a) Liikmesriigid võivad teatavatest või kõikidest kohustustest vabastada:

— maksukohustuslased, kes teevad üksnes artiklite 13 ja 15 alusel maksust vabastatud kauba- või teenusetarneid,

— maksukohustuslased, kellel on õigus artiklis 24 ettenähtud maksuvabastusele ning artikli 28a lõike 1 punkti a teises lõigus sätestatud erandile,

— maksukohustuslased, kes ei tee ühtegi lõike 4 punktis c nimetatud tehingutest.

b) Liikmesriigid võivad vabastada muud kui punktis a nimetatud maksukohustuslased teatavatest lõike 2 punktis a nimetatud kohustustest.

c) Liikmesriigid võivad vabastada maksukohustuslased tasumisele kuuluva tühise maksusumma tasumisest.

10. Liikmesriigid võtavad meetmed tagamaks, et mittemaksukohustuslasest juriidilised isikud, kes on kohustatud maksu tasuma artikli 28a lõike 1 punkti a esimese lõiguga hõlmatud ühendusesiseselt kauba omandamiselt, täidavad eespool nimetatud kohustused seoses deklareerimise ja tasumisega ning et nendele antakse isiku registrinumber, nagu on määratletud lõike 1 punktides c, d ja e.

11. Liikmesriigid võtavad vastu artikli 28a lõike 1 punktiga b hõlmatud ühendusesise uute veovahendite omandamisega seotud deklareerimise ja sellele järgneva maksamise korra.

12. Nõukogu võib ühehäälselt komisjoni ettepaneku põhjal lubada mis tahes liikmesriigil kehtestada erimeetmed lõike 6 punktis b sätestatud deklareerimiskohustuste lihtsustamiseks. Nimetatud lihtsustamismeetmetel, mis ei kahjusta ühendusesise tehingute nõuetekohast järelevalvet, võivad olla järgmised vormid:

a) liikmesriigid võivad maksukohustuslastele anda loa kokkuvõtliku aastadeklaratsiooni esitamiseks, milles on nendele isikutele teises liikmesriigis antud käibemaksukohustuse registrinumbrid, kellele nimetatud maksukohustuslased on tarninud kaupa artikli 28c A osas sätestatud tingimustel, kui maksukohustuslase puhul on täidetud järgmised kolm tingimust:

— maksukohustuslase tehtud artiklites 5 ja 6 ning artikli 28a lõikes 5 määratletud kaubatarnete või osutatud teenuste käibemaksuta aastane koguväärtus ei ole rohkem kui 35 000 eküü võrra suurem aastakäibe summast, mida kasutatakse kontrollsummana artiklis 24 ettenähtud maksuvabastuse kohaldamisel,

— maksukohustuslase poolt artikli 28c A osas ettenähtud tingimustel tehtud kaubatarnete käibemaksuta aastane kogusumma ei ületa 15 000 eküüd väljendatuna omavääringus,

- maksukohustuslase poolt artikli 28c A osas ettenähtud tingimustel tehtud kaubatarned ei ole uute veovahendite tarned;
- b) liikmesriigid, kes kehtestavad maksukohustuslaste lõike 4 kohaselt deklareeritava maksustamisperioodi pikkuseks üle kolme kuu, võivad lubada maksukohustuslasel esitada kokkuvõtlikud deklaratsioonid sama perioodi kohta, kui maksukohustuslase puhul on täidetud järgmised kolm tingimust:
 - maksukohustuslase poolt artiklites 5 ja 6 artikli 28a lõikes 5 määratletud tarnitava kauba ja osutatavate teenuste käibemaksuta aastane koguväärtus ei ületa 200 000 eküüd väljendatuna omavääringus,
 - maksukohustuslase poolt artikli 28c A osas ettenähtud tingimustel tehtud kaubatarnete käibemaksuta aastane koguväärtus ei ületa 15 000 eküüd väljendatuna omavääringus,
 - maksukohustuslase poolt artikli 28c A osas ettenähtud tingimustel tehtud kaubatarned ei ole uute veovahendite tarned.”

Artikkel 28i

Väikeettevõtjate eriskeem

Artikli 24 lõikesse 3 lisatakse järgmine lõik:

“Uute veovahendite tarnete suhtes, mis on tehtud artikli 28c A osas ettenähtud tingimustel, ei kohaldata mingil juhul maksuvabastust lõike 2 alusel.”

Artikkel 28j

Ühine kindla maksumääraga skeem põllumajandustootjatele

1. Artikli 25 lõikesse 4 lisatakse järgmine lõik:

“Kui liikmesriigid kasutavad seda võimalust, siis võtavad nad vajalikud meetmed, et oleks tagatud XVIa jaotises sätestatud ühendusesiseste tehingute maksustamise üleminekukorra nõuetekohane kohaldamine.”

2. Artikli 25 lõiked 5 ja 6 asendatakse järgmisega:

“5. Lõikes 3 sätestatud kindlasummalisi protsendimäärasid kohaldatakse järgmise kauba maksuta hindade suhtes:

- a) põllumajandussaadused ja -tooted, mille kindla maksumääraga põllumajandustootjad on tarninud muudele kui nende maksukohustuslastele, kellel on riigi territooriumil õigus käesolevas artiklis ettenähtud kindla maksumääraga skeemi kohaldamisele;

- b) põllumajandussaadused ja -tooted, mille kindla maksumääraga põllumajandustootjad on tarninud artikli 28c A osas sätestatud tingimustel mittemaksukohustuslasest juriidilistele isikutele, kellel ei ole sellisel viisil tarnitud põllumajandussaaduste ja -toodete lähetamise või veo sihtliikmesriigis õigust artikli 28a lõike 1 punkti a teises lõigus sätestatud erandile;

- c) põllumajandusteenused, mida kindla maksumääraga põllumajandustootjad on osutanud muudele kui nende maksukohustuslastele, kellel on riigi territooriumil õigus käesolevas artiklis ettenähtud kindla maksumääraga skeemi kohaldamisele.

Nimetatud hüvitise korral on välistatud mis tahes muud mahaarvamised.

6. Liikmesriigid sätestavad, et lõikes 5 nimetatud põllumajandussaaduste ja -toodete tarnimise ning põllumajandusteenuste osutamise puhul maksab kindlasummalise hüvitise:

- a) kas ostja või klient. Sellisel juhul lubatakse maksukohustuslasest ostjal või kliendil vastavalt artikli 17 sätetele ning liikmesriikide ettenähtud korras arvata maksult, mida ta on kohustatud riigi territooriumil maksuma, maha kindla maksumääraga põllumajandustootjatele makstud kindlasummalise toetuse summa.

Liikmesriigid maksavad ostjale või kliendile tagasi kindlasummalise hüvitise summa, mille ostja või klient maksis kindla maksumääraga põllumajandustootjatele seoses mis tahes tehinguga järgmistest tehingutest:

- põllumajandussaaduste ja -toodete tarned artikli 28c A osas sätestatud tingimustel maksukohustuslastele või mittemaksukohustuslasest juriidilistele isikutele, kes sellena tegutsevad, muus liikmesriigis, kus nendel ei ole õigust artikli 28a lõike 1 punkti a teises lõigus ettenähtud erandile,

- põllumajandussaaduste ja -toodete tarned artikli 15 ning artikli 16 lõike 1 B, D ja E osas sätestatud tingimustel väljaspool ühendust asuvatele maksukohustuslasest ostjatele, kui nimetatud ostjad kasutavad tooteid artikli 17 lõike 3 punktides a ja b nimetatud tehingutes või teenustes, mis loetakse riigi territooriumil osutatuks ning millelt maksu peavad artikli 21 lõike 1 punkti b alusel maksuma ainult kliendid,

- põllumajandusteenuste tarned maksukohustuslasest klientidele, kes asuvad ühenduses, kuid muus liikmesriigis, või väljaspool ühendust asuvatele maksukohustuslasest klientidele, kui nimetatud kliendid kasutavad

teenuseid tehingutes, mis onnimetatud artikli 17 lõike 3 punktides a ja b, ning teenustes, mis loetakse riigi territooriumil osutatuks ning millelt maksu peavad artikli 21 lõike 1 punkti b alusel maksma ainult kliendid.

Liikmesriigid määravad kindlaks tagasimaksete tegemise viisi; nad võivad eelkõige kohaldada artikli 17 lõiget 4; või

b) ametivõimud.”

3. Artikli 25 lõikesse 9 lisatakse järgmine lõik:

“Kui liikmesriigid kasutavad käesolevas artiklis sätestatud võimalust, võtavad nad kõik vajalikud meetmed tagamaks, et põllumajandussaaduste ja -toodete artikli 28b B osa lõikes 1 sätestatud tingimustel tehtud tarnete suhtes kohaldatakse sama maksustamisviisi nii siis, kui tarnijaks on kindla maksumääraga põllumajandustootja, kui ka siis, kui tarnijaks on muu maksukohustuslane kui kindla maksumääraga põllumajandustootja.”

Artikkel 28k

Muud sätted

Järgmisi sätteid kohaldatakse 30. juunini 1999.

1. Liikmesriigid võivad maksust vabastada sellise kauba tarnimise maksuvabade kaupluste poolt, mida veetakse ühendusesiseseid lende või muudesse liikmesriikidesse merereise tegevate reisijate isiklikus pagasis. Käesolevas artiklis kasutatakse järgmisi mõisteid:

- a) *maksuvaba kauplus* — lennujaamas või sadamas asuv üksus, mis vastab pädevate ametivõimude poolt eelkõige lõike 5 kohaselt kehtestatud tingimustele;
- b) *teise liikmesriiki reisija* — reisija, kellel on õhu- või merereisi veodokument, milles on vahetu sihtkohana märgitud teises liikmesriigis asuv lennujaam või sadam;
- c) *ühendusesisene lend või merereis* — õhu- või merevedu, mis algab riigi territooriumil, nagu on määratletud artiklis 3, ning mille tegelik sihtkoht asub teises liikmesriigis.

Maksuvabade kaupluste kaubatarnete hulka loetakse kaubatarned õhusõiduki või laeva pardal ühendusesisese reisijateveo ajal.

Seda maksuvabastust kohaldatakse ka La Manche'i tunneli mõlemas terminalis asuvate maksuvabade kaupluste

kaubatarnete suhtes reisijatele, kellel on kehtiv pilet reisiks nimetatud kahe terminali vahel.

2. Lõikes 1 sätestatud maksuvabastust võib kohaldada üksnes kaubatarnete suhtes, mille:

- a) koguväärtus ühe isiku kohta ühel reisil ei ületa ühenduse kehtivate õigusnormidega kehtestatud piirmäärasid kolmandate riikide ja ühenduse vahel liikuvate reisijate puhul.

Kui mitme eseme või tarne koguväärtus ühe isiku kohta ühe reisi kestel ületab nimetatud piirmäärad, vabastatakse maksust nimetatud summade ulatuses, olles kokku leppinud, et eseme väärtust ei saa osadeks jaotada;

- b) kogused ühe isiku kohta ühel reisil ei ületa piirmäärasid, mis on kehtestatud ühenduse kehtivate õigusnormidega reisijate liikumise kohta kolmandate riikide ja ühenduse vahel.

Eelmises punktis sätestatud koguselistele piirangutele vastavate kaubatarnete väärtust ei võeta punkti a kohaldamisel arvesse.

3. Liikmesriigid annavad igale maksukohustuslasele artikli 17 lõikes 2 nimetatud käibemaksu mahaarvamise või tagasisaamise õiguse, niivõrd kuivõrd kaupa ja teenuseid kasutatakse maksukohustuslase kaubatarnetes, mis on maksust vabastatud käesoleva artikli alusel.

4. Liikmesriigid, kes kasutavad artikli 16 lõikes 2 ettenähtud võimalust, kohaldavad nimetatud sätet ka impordi, ühendusesisese kauba omandamise ning kaubatarnete suhtes maksukohustuslasele seoses tema kaubatarnetega, mis on maksust vabastatud käesoleva artikli alusel.

5. Liikmesriigid võtavad vajalikud meetmed, et tagada käesolevas artiklis ettenähtud maksuvabastuse nõuetekohane ja arusaadav kohaldamine ning ära hoida võimalikku maksudest kõrvalehoidumist, maksustamise vältimist ja muid kuritarvitusi.

Artikkel 28l

Kohaldamisaeg

Käesolevas jaotises ettenähtud üleminekukord jõustub 1. jaanuaril 1993. Komisjon teeb enne 31. detsembril 1994 nõukogule ettekande üleminekukorra toimumise kohta ning esitab lõpliku süsteemiga seotud ettepanekud.

Üleminekukord asendatakse liikmesriikidevahelise kaubanduse maksustamise lõpliku süsteemiga, mis toetub tarnitava kauba ja osutatavate teenuste maksustamise põhimõttele päritoluliikmesriigis. Sel eesmärgil teeb nõukogu, olles põhjalikult tutvunud nimetatud ettekandega ning otsustades, et lõplikule süsteemile ülemineku tingimused on nõuetekohaselt täidetud, enne 31. detsembrini 1995 ühehäälselt komisjoni ettepaneku põhjal ning pärast konsulteerimist Euroopa Parlamendiga otsuse lõpliku süsteemi jõustamiseks ning toimimiseks vajalike korralduste kohta.

Üleminekukord kehtib neli aastat vastavalt kuni 31. detsembrini 1996. Üleminekukorra kohaldamise aega pikendatakse automaatselt kuni lõpliku süsteemi jõustumiseni ning igal juhul kuni nõukogu otsuseni lõpliku süsteemi kohta.

Artikkel 28m

Konverteerimiskurs

Liikmesriigid kasutavad käesolevas jaotises esinevate eküüdes väljendatud summade omavääringus väljendamiseks vahetuskurssi, mis kehtib 16. detsembril 1991 (*).

(*) EÜT C 328, 17.12.1991, lk 4."

23. Artikkel 33 asendatakse järgmisega:

"Artikkel 33

1. Ilma et see piiraks ühenduse teiste sätete kohaldamist, eelkõige nende kehtivate ühenduse õigusnormide sätete kohaldamist, mis käsitlevad aktsiisiga maksustatavate toodete valdamise, liikumise ning järelevalve üldist korraldust, ei takista käesolev direktiiv liikmesriigil säilitamast või kehtestamast makse kindlustuslepingutele, hasartmängudele ja kihlvedudele, aktsiise, maksumärke ja üldiselt mis tahes makse, tollimakse ja lõive, mis ei ole käsitatavad kumuleeruvate käibemaksudena, kui nimetatud maksud, tollimaksud ja lõivud ei too liikmesriikidevahelises kaubanduses kaasa formaalsusi piiriületamisel.

2. Kõik käesolevas direktiivis tehtud viited aktsiisiga maksustatavale kaubale kehtivad järgmise kauba suhtes, nagu on määratletud kehtivate ühenduse õigusnormidega:

— mineraalõlid,

— alkohol ja alkohoolsed joogid,

— tubakatooted."

24. Lisatakse järgmine artikkel:

"Artikkel 33a

1. Kauba suhtes, mis tuuakse ühendusse ühelt artikli 3 lõike 3 teises lõigus nimetatud territooriumidest või Kanaliisaartelt, kohaldatakse järgmisi sätteid:

a) sellise kauba ühendusse toomisega seotud formaalsused täidetakse määruses (EMÜ) nr 717/91 (*) ettenähtud korras;

b) ühenduse sisetransiidiprotseduuri kohaldatakse, kui nimetatud kaup on ühendusse toomisel:

— ette nähtud viimiseks muusse liikmesriiki kui see, mille territooriumil kaup ühendusse toomise ajal asub,

— ette nähtud reeksportimiseks ühendusest pärast remontimist, ümberehitamist, kohandamist, lepingulist tööd või töötlemist ühenduses,

— suunatud ajutise impordi protseduurile direktiivi 85/362/EMÜ tähenduses.

2. Ühendusest pärineva kauba suhtes, mis lähetatakse või veetakse ühele artikli 3 lõike 3 teises lõigus nimetatud territooriumidest või Kanaliisaartele, kohaldatakse järgmisi sätteid:

a) formaalsused seoses sellise kauba ekspordiga ühendusest täidetakse määruses (EMÜ) nr 717/91 ettenähtud korras;

b) ühenduse sisetransiidiprotseduuri kohaldatakse juhul, kui nimetatud kaup tarnitakse eksportimiseks muusse liikmesriiki kui see, millest kaup ühendusest välja saadetakse.

(*) EÜT L 78, 26.3.1991, lk 1."

Artikkel 2

1. 31. detsembril 1992 tunnistatakse liikmesriikidevahelises suhtlemises kehtetuks järgmised direktiivid:

— direktiiv 83/181/EMÜ, (1) viimati muudetud direktiiviga 89/219/EMÜ, (2)

— direktiiv 85/362/EMÜ.

(1) EÜT L 105, 23.4.1983, lk 38.

(2) EÜT L 92, 5.4.1989, lk 13.

2. 31. detsembril 1992 tunnistatakse kehtetuks järgmiste direktiividega ettenähtud käibemaksusätted:

— direktiiv 74/651/EMÜ, ⁽¹⁾ viimati muudetud direktiiviga 88/663/EMÜ, ⁽²⁾

— direktiiv 83/182/EMÜ, ⁽³⁾

— direktiiv 83/183/EMÜ, ⁽⁴⁾ viimati muudetud direktiiviga 89/604/EMÜ ⁽⁵⁾.

3. 31. detsembril 1992 tunnistatakse liikmesriikidevahelises suhtlemises kehtetuks direktiivi 69/169/EMÜ ⁽⁶⁾ (viimati muudetud direktiiviga 91/191/EMÜ ⁽⁷⁾) käibemaksu käsitlevad sätted.

Artikkel 3

1. Liikmesriigid kohandavad oma praeguse käibemaksusüsteemi käesoleva direktiivi järgi.

Liikmesriigid jõustavad õigusnormid, mis on vajalikud käesoleva direktiivi artikli 1 lõigete 1–20 ja 22–24 ning lõike 2 järgi kohandatud korralduste jõustamiseks 1. jaanuaril 1993.

2. Liikmesriigid teatavad komisjonile sätetest, mille nad käesoleva direktiivi kohaldamiseks vastu võtavad.

3. Liikmesriigid edastavad komisjonile käesoleva direktiiviga reguleeritavas valdkonnas nende poolt vastuvõetud siseriiklike õigusnormide tekstid.

4. Kui liikmesriigid need meetmed vastu võtavad, lisavad nad nendesse meetmetesse või nende ametliku avaldamise korral nende meetmete juurde viite käesolevale direktiivile.

Sellise viitamise viisi näevad ette liikmesriigid.

Artikkel 4

Käesolev direktiiv on adresseeritud liikmesriikidele.

Brüssel, 16. detsember 1991

Nõukogu nimel

eesistuja

W. KOK

⁽¹⁾ EÜT L 354, 30.12.1974, lk 6.

⁽²⁾ EÜT L 382, 31.12.1988, lk 40.

⁽³⁾ EÜT L 105, 23.4.1983, lk 59.

⁽⁴⁾ EÜT L 105, 23.4.1983, lk 64.

⁽⁵⁾ EÜT L 348, 29.11.1989, lk 28.

⁽⁶⁾ EÜT L 133, 4.6.1969, lk 6.

⁽⁷⁾ EÜT L 94, 16.4.1991, lk 24.